

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

RAIMON, EL MÓN I BERGA, 50 ANYS Regió 7 - 14/06/2017	3
El Cor Vivaldi dona el tret de sortida a les Nits Musicals de Sant Magí Diari Mes Tarragona-reus-costa Daurada - 14/06/2017	4
AVUI FA... Jordi Camps El 9 Esportiu de Catalunya - 14/06/2017	5
Canvi de peces al Govern pensant en l'1 d'octubre Ara - 14/06/2017	6
El Govern aparta a la jurista que evitó acusar a CDC por el Palau El Mundo de Catalunya - 14/06/2017	7
Cambios en Gobernación en la recta final del referéndum El País Cataluña - 14/06/2017	8
ERC fuerza que el Govern aparte a una jurista de Mas El Mundo - 14/06/2017	9
HOLA, DON PEPITO ABC Sevilla - 14/06/2017	10

RAIMON, EL MÓN I BERGA, 50 ANYS

PERSPECTIVA

Jaume Farguell i Sitges

PRESIDENT DEL CASAL D'EUROPA AL BERGUEDÀ

Fou una emoció intensa i compartida escoltar i veure el concert de comiat de Raimon al Palau de la Música de Barcelona el dia 28 del mes de maig passat. Feia just mig segle quan al mateix Palau tenia lloc aquell altre memorable concert seu que, amb el de l'any abans a l'Olympia de París, i el de l'any posterior a la Universitat de Madrid, configuraren la trilogia que havia de consagrar Raimon com el cantautor irreductible en la defensa de la llengua, la cultura i la protesta social del nostre país. Aquell esdeveniment del 1967 me n'evoca un altre d'igualment emocionant i molt més proper. Fou precisament el 14 de novembre del mateix any que, a l'escenari del Saló Cinema Catalunya i organitzat per Joventuts Musicals, Raimon, per primera vegada a la nostra ciutat, ens oferia un concert que em pertocà a mi presentar al públic. Pocs anys després, la mateixa entitat, ja fidelment devota del cantautor de Xàtiva, el tornà a portar a Berga en sengles au-

dicions a Sant Francesc i al Casino Berguedà.

Aquells eren temps de retallades. No pas econòmiques, com les d'avui dia. Però sí ideològiques, practicades per les implacables tisores del ministre d'Informació, Fraga Iribarne, que mutilava, quan calia, el text de les cançons del nostre personatge, com el «Gora Euskadi» cantant al País Basc entre tantes altres prou recordades amputacions.

La mort de Franco posà fi a la censura i ens brindà un Raimon pletòric i sense restriccions. Capaç d'evocar amb Espriu la ginesta i el vermell de roselles de la senyera, clamant després la llibertat amb nova falç per segar les males herbes i, a la fi, posant-nos dempeus cridant que «ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble».

Amb aquest sorprenent perfil de nou trobador dels Països Catalans, Raimon mostra idèntic talent tant a l'hora de regalar-nos dolces tonades d'amor («Si un dia vols», «Com un puny») com construint penetrants sirventesos contra l'opressor («Jo vinc d'un silenci», «T'adones, amic»). Bona part de l'excel·lent polivalència de Raimon rau en el sòlid sediment literari que l'ha convertit en caixa de ressonància de la millor poesia catalana, des de l'encís dels planys amorosos de l'Ausiàs March que tem morir en la tempesta: («Veles e vents han mos desigs complir, fent camins dubtosos per la mar... jo tem la mort per

no ser-vos absent, perquè amor per mort és anul·lat...»), fins a plorar amb Espriu els dissorts de la pròpia pàtria amb enyor de les excel·lències de la moderna Europa («I com m'agradaria d'allunyar-me'n nord enllà, on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç»).

La meua franca admiració per Raimon em dugué un dia no gaire llunyà al carrer Blanc de Xàtiva a cercar la seva casa nadiua, on un dia «va deixar sa mare sola». Poca gent me'n donava raó fins que

una veïna em digué: «em sembla que és per allà baix. Sí, la d'aquell xicot tan català». Ni una trista placa a la façana de la llar del fill il·lustre de la vila. Una pena. Afortunadament, ara, després de tants anys de mal govern, el País Valencià ha començat a recuperar la memòria i Raimon ja ostenta ara l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana i el títol de Fill Predilecte de Xàtiva. Ja era hora. Se sumen a la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya, la de l'Ajuntament de Barcelona i el Premi d'Honor de las Lletres Catalanes.

En aquests moments crucials d'efervescència independentista catalana, és fre-

Raimon, convidat a la Patum del 1998

qüent que més d'un nacionalista abrandat intenti desmitificar Raimon insistint que aquest no ha estat mai predominantment nacionalista, sinó essencialment d'esqueres. No crec que aquesta sigui una qüestió essencial davant el fet de la ingent tasca realitzada per ell defensant de la mateixa manera, aquí, a Europa i a Amèrica, tant la seva identificació amb els obrers i els «llauradors del seu poble» com, sense claudicacions, la llengua comuna de catalans i valencians, i fent aixecar aplaudiments arreu quan canta «ens han amagat la història i ens diuen que no en tenim» o «qui perd els orígens perd identitat».

ACTES

El Cor Vivaldi dóna el tret de sortida a les Nits Musicals de Sant Magí

Ho va fer amb un recital el passat dissabte

Redacció

Dissabte passat, 10 de juny, s'inauguraven les Nits Musicals d'enguany amb del Cor Vivaldi, Petits Cantors de Catalunya, un concert que fou la delícia dels nombrosos assistents que ompliren el Santuari de Sant Magí de la Brufaganya. El Cor Vivaldi va programar un conjunt d'obres de compositors actuals, joves, com ja va fent des de fa uns quants anys. Reconegut internacionalment per la seva qualitat interpretativa, el cor no es conforma amb uns programes fàcils. El seu director, Òscar Boada, sempre busca noves oportunitats per treballar les

veus dels seus cantaires, i en el cas del concert de dissabte les obres de Josu Elberdin (1976) i el *Te Deum* d'Albert Guinovart van demostrar la tècnica acurada i precisa que posseeix el cor.

La primera part va estar dedicada a Josu Elberdin. Es van interpretar la *Salve Regina*, *Ave Maris Stella* i el *Canticum Sacrum* d'aquest autor basc, acompanyats al piano pel mateix director, Òscar Boada, i de la flauta, per Cristina Gratacós. La segona part del concert va estar dedicada al *Te Deum* 2014, d'Albert Guinovart. Aquesta obra també havia estat composta per encàrrec del Cor Vivaldi per al

Imatge del Cor Vivaldi durant l'actuació que va realitzar a l'Ermite de Sant Magí de la Brufaganya.

15è aniversari del cor, però es va estrenar pel 25è aniversari, en un concert al Palau de la Música Catalana el 18 de febrer de 2014.

El *Te Deum* de Guinovart és una obra complexa, escrita per a doble cor de veus blanques,

piano, orgue i percussió. Els temes, inicialment, són purament guinovartians, però ben aviat l'obra es va complicant, amb motius inspirats i melòdics i amb canvis de ritmes sobtats. El concert es va cloure amb un bis

deliciós, una petita obra de Eriks Esenvalds, *Pray for peace*, sobre el text de Sant Francesc d'Assís, que el cor va interpretar sortint de l'escenari i distribuït per la platea, fent un joc coreogràfic i amb la pulcritud de les veus.

AVUI FA... Jordi Camps

1925 BARÇA Es produeix una xiulada a la Marcha real durant un partit d'homenatge a l'Orfeó Català que el Barça juga contra el Júpiter al camp de les Corts. La xiulada provocarà un gran enrenou i que, finalment, el 24 de juny les autoritats espanyoles decretin la suspensió de totes les activitats del Barça durant sis mesos. Joan Gamper es va veure obligat a deixar la presidència del Barça i se li va prohibir cap vincle futur amb el club, Gamper es va exiliar temporalment a Suïssa.

1958 BÀSQUET El Joventut guanya la copa al Madrid (74-69) en la prorruga de la final, que es disputa a Saragossa. El temps reglamentari acaba amb empat a 62.

1959 HOQUEI SOBRE HERBA El RC Polo s'imposa en la segona edició de la lliga. Derrota 2-0 el Gaviria en l'última jornada.

1964 ESPANYOL L'Espanyol perd al camp de l'Sporting 1-0 en el partit d'anada de la promoció de permanència a la primera divisió.

1964 HOQUEI SOBRE PATINS El CP Vilanova guanya per primera vegada la copa. Derrota el Voltregà (1-0) en el partit decisiu de la lligueta.

1964 FUTBOL El CE Sabadell torna a la segona divisió. Guanya 3-0 l'Albacete en el partit de tornada de la promoció. Ja havia derrotat 0-1 Albacete en l'anada.

1980 VELA Alejandro Abascal i Miquel Noguer acaben quarts en el campionat mundial de la classe Flying Dutchman.

1987 BÀSQUET La selecció de Grècia s'imposa en el campionat d'Europa que disputa al seu país. Guanya 103-101 l'URSS en la final, en la prorruga, gràcies a Nikos Galis, que fa 40 punts.

1987 BÀSQUET Els Lakers de Los Angeles derroten els Celtics de Boston (4-2) en la final de l'NBA en imposar-se per 106-93 en el sisè partit, jugat a Los Angeles. És el desè títol dels Lakers.

1987 AUTOMOBILISME Fermí Vélaz és vuitè en les 24 hores de Le Mans i guanya en la categoria C2 pilotant un Spice fent equip amb Philippe de Henning i Gordon Spice.

1992 CICLISME Miguel Indurain guanya per primer cop el Giro d'Itàlia. Guanya les dues etapes contrarellotge i acaba superant Claudio Chiappucci de 5:12.

1992 BÀSQUET Els Chicago Bulls revaliden el títol de l'NBA en superar per 97-93 els Portland Trail Blazers en el sisè partit.

1992 NATACIÓ El CN Sabadell revalida el títol en la lliga estatal de clubs superant el Canoe.

1992 FUTBOL La UE Figueres perd al camp del Cadis (2-0) en el partit d'anada de la promoció d'ascens a la primera divisió.

Marc Gené guanya a Le Mans

2009 AUTOMOBILISME Marc Gené es va convertir en el primer pilot català a guanyar les 24 Hores de Le Mans. El vallesà va fer equip amb Alex Wurz i David Brabham al volant d'un Peugeot 908 HDi, en una cursa en què el seu equip va manar a partir de la sisena hora. Peugeot va fer el doblet i va trencar la ratxa de victòries consecutives que havia aconseguit Audi des de l'any 2000. ■ FOTO: PEUGEOT SPORT

Pau Gasol és campió de l'NBA

2009 BÀSQUET Pau Gasol va completar el seu palmarès amb la conquesta del títol de campió de l'NBA. I ho va fer sent un home clau en els Lakers. Els Lakers es van assegurar el títol en guanyar a la pista dels Orlando Magic (86-99) el cinquè partit de la final. Gasol va contribuir amb 14 punts i 15 rebots en 42 minuts. Pau Gasol era campió en la seva novena temporada a l'NBA. Va jugar als Memphis Grizzlies del 2001 al 2008 i va arribar a Los Angeles la temporada 2007/08. ■ FOTO: L'ESPORIU

1998 HOQUEI SOBRE HERBA L'Egara derrota l'Atlètic Terrassa en la copa (4-2) i torna a ser campió quatre anys després.

1998 HOQUEI SOBRE HERBA El CD Terrassa guanya el San Pablo Valdeluz (4-0) en la final de la copa femenina. Feia 13 anys que no aconseguia el títol.

1998 MOTOCICLISME Carles Checa (Honda) guanya la cursa dels 500 cc del GP de Madrid, que es disputa al circuit del Jarama.

1998 TENNIS Julián Alonso guanya el torneig de Bolonya a Karim Alami. És el segon títol que asoleix en el circuit ATP.

1998 BÀSQUET Els Chicago Bulls guanyen per sisè cop en vuit anys l'NBA. Superen 86-87 els Utah Jazz amb una cistella de Michael Jordan 5,2 segons abans del final del matx.

1998 TENNIS DE TAULA Dani Torres (Bagà) i Roser Vilà (Bagà) guanyen per tercera vegada el campionat de Catalunya, que es disputa a l'Escala.

2003 FUTBOL AMERICÀ Els

Dracs de Badalona perden les semifinals de la lliga europea contra els Braunschweig Lions (50-20).

2007 BÀSQUET Els San Antonio Spurs guanyen per quarta vegada el títol de l'NBA. S'imposen per 4-0 als Cleveland Cavaliers amb 82-83 en el quart partit.

2011 BÀSQUET El Barça guanya a Bilbao (55-64) el tercer partit de la final i recupera el títol de campió de la lliga ACB. Juan Carlos Navarro és designat MVP.

2015 FUTBOL El Girona perd a casa contra el Saragossa (1-4) en el partit de tornada i queda eliminat en la promoció d'ascens a primera.

2015 BÀSQUET El Barça derrota l'Unicaja (77-74) en el cinquè partit de les semifinals i es classifica per jugar la final de la lliga ACB per novena temporada consecutiva.

2015 MOTOCICLISME Jorge Lorenzo (Yamaha), en Moto GP; Johann Zarco (Kalex), en Moto 2, i Danny Kent (Honda), en Moto 3, s'imposen en el GP de Catalunya, on, per primer cop des del 2011, no guanya cap pilot català.

Canvi de peces al Govern pensant en l'1 d'octubre

Francesc Esteve passa a dirigir els serveis jurídics

A.M. / N.O.
BARCELONA

No hi haurà negociació política abans de la convocatòria del referèndum, i el govern espanyol seguirà confiant en l'acció dels tribunals per desmuntar legalment la convocatòria. La Generalitat treballa amb aquesta hipòtesi i ahir va fer un moviment clau pensant en els litigis que s'aniran acumulant als tribunals. Francesc Esteve, fins ara secretari general de Governació, passa a dirigir els serveis jurídics de la Generalitat i substitueix Margarida Gil, que acabarà al Consell de Garanties Estatutàries (CGE).

Esteve serà la persona que defineixi l'estratègia jurídica del Govern per combatre judicialment les querelles que s'espera que s'acumularan en els pròxims mesos. La primera que ha arribat, de fet, l'afecta a ell personalment per haver signat la licitació del contracte que ha d'homologar les empreses que opten a fabricar les urnes del referèndum. "És una persona de la màxima confiança de Puigdemont", apunten fonts consultades per l'ARA, que afegeixen que la seva preparació tècnica i el seu compromís amb el Procés el fan ideal per al càrrec que desenvoluparà a partir d'ara.

Recels d'ERC amb Gil

Esteve, jurista i advocat militant del PDECat, també té tot el suport d'ERC, a diferència del que passava amb la seva predecessora. Gil, que va arribar al Govern el 2011 per dirigir el gabinet jurídic i generava dubtes entre els republicans. Entre d'altres, va ser la responsable de retirar l'acusació de la Generalitat contra CDC en el cas Palau.

Esteve també compta amb la complicitat de la consellera de Governació, amb qui ha treballat al departament des del 2015. Ell ha sigut una de les persones importants al departament en l'organització del referèndum i a partir d'ara, apunten les fonts, la tasca de Governació no serà tan important un cop s'hagin comprat les urnes. Fonts de l'executiu consultades per l'ARA remarquen que l'oferiment a Esteve es va fer fa unes quantes setmanes i que en cap cas ha sigut ell qui ha demanat el canvi, tot i haver-lo acceptat de bon grat. "Ara estarà més exposat", afegeixen les fonts.

El substituirà a la secretaria general de Governació la fins ara secretària d'administració i funció pública, Meritxell Masó, que, al seu torn, cedirà el testimoni a Ester Obach, que ocupava una de les direccions generals del departament.

La fins ara secretària d'administració i funció pública, Meritxell Masó. MARC ROVIRA

Support Esteve, querellat per les urnes, té la màxima confiança de Puigdemont

Renovació Queda pendent la designació de tres membres del Consell de Garanties

El nomenament d'Esteve es va precipitar per la designació de Margarida Gil al Consell de Garanties. Tanmateix, segons les fonts consultades, el CGE va rebre amb "sorpresa" la designació de Gil, ja que no n'havia sigut prèviament informat. "No arriba en el millor moment", asseguren les fonts, que veuen amb preocupació que es faci el canvi ara amb la càrrega de treball en curs. Gil substituirà Eliseo Aja, que va ser nomenat pel govern de José Montilla, i que ara és el ponent de l'últim dictamen demanat pel Govern per presentar un recurs d'inconstitucionalitat en matèria d'ajudes laborals.

Després de Gil queden encara pendants tres nomenaments al CGE, dos per substituir Carles Jaume i Joan Egea i un per cobrir la vacant de Joan Ridao. La cambra catalana, però, necessita una majoria de tres cinquenes parts, cosa que obliga al consens. Fins ara, Junts pel Sí i l'oposició no han arribat a un acord però s'han sondejat els noms de l'exlletrat Joan Vintó, que proposa JxSí, i de la catedràtica Teresa Freixas, que promou Cs. La primera vacant s'ha cobert per la via ràpida, i deixa lliure un lloc clau per al Govern en el camí a l'1 d'octubre. —

14 Junio, 2017

Margarida Gil i Domènech, a la derecha de la imagen, en su toma de posesión como jefa del Gabinete Jurídico de la Generalitat. EL MUNDO

El Govern aparta a la jurista que evitó acusar a CDC por el Palau

Las presiones de ERC fuerzan el relevo de Margarida Gil, escogida para el cargo por Mas

JAVIER OMS BARCELONA
El Govern ha apartado a Margarida Gil i Domènech como jefa del Gabinete Jurídico de la Generalitat, un cargo desde el que ha evitado, en al menos dos ocasiones, que el ejecutivo catalán se presentara contra CDC en el juicio por el caso Palau. La jurista, sin embargo, seguirá ostentando cargo al ser recolocada como miembro del Consell de Garanties Estatutàries (CGE), en cuyas manos estarán los recursos contra las leyes de desconexión que tienen previsto presentar partidos de la oposición.

El relevo de Gil se produce tras las presiones ejercidas en el seno del Govern por los miembros de ERC, quienes pedían alejar de la estructura legal pública a una jurista de la confianza de Artur Mas. Su presencia también generaba división entre los consellers del PDeCAT y la vieja guardia de CDC afín al ex president, según explicaron fuentes de ambos partidos en el Govern.

La decisión de separar a Gil del cargo llega, precisamente, un mes después de que el ejecutivo de Carles Puigdemont, a través del Consor-

ci del Palau de la Música, rechazara por segunda vez presentarse como acusación particular contra CDC por el saqueo de la institución cultural.

Según avanzó este diario, la opinión de la jefa del Gabinete Jurídico de la Generalitat resultó determinante para no actuar contra el desaparecido partido nacionalista. Gil apoyó las conclusiones de los dos informes externos encargados por el Consorcio que abonaban esa tesis. Uno de los dos informes fue realizado por uno de los abogados del ex president Jordi Pujol en el caso Banca Catala-

na. También fue letrado de Lluís Prenafeta y Macià Alavedra en el caso Pretoria.

La decisión de no acusar a CDC sólo varió tras las presiones que ejercieron sobre el Govern el Ayuntamiento de Barcelona y el Parlament. El Departament de Cultura -controlado por el PDeCAT y representante de la Generalitat en el Consorci- acabó cambiando de opinión. Fue demasiado tarde. La Audiencia de Barcelona rechazó la personación del Consorci del Palau al llegar fuera de plazo legal y por temor a una anula-

ción del juicio por defecto de forma.

Elegida como cargo de confianza por Mas en 2011, poco después de llegar por primera vez a la presidencia, Gil ha optado durante toda su jefatura por evitar cualquier acusación contra CDC. Cuatro días después de ser nombrada, los abogados de la Generalitat variaron su opinión y pidieron sacar al partido de la lista de acusados del caso Palau.

Decidirá sobre los recursos contra las 'leyes de desconexión'

Ponen en su sustitución a un cargo contra el que se querellará Fiscalía

Esposa del actual conseller de Interior, Jordi Jané (PDeCAT), llamó la atención por primera vez al ser asociado al caso ITV de supuesto tráfico de influencias. En mayo de 2013 declaró como testigo ante el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC) dentro de la investigación en la que se encuentra imputado el ex secretario general de CDC y ex diputado Oriol Pujol. Gil fue fotografiada por agentes de la Guardia Civil mientras mantenía una reunión con el juez entonces al frente del caso Joaquín Ortiz. El magistrado acabó siendo suspendido durante dos años. Ella siguió, hasta ahora, al frente de los servicios jurídicos del Govern.

Gil pasa ahora a ocupar una vacante en el Consell de Garanties, considerado el Tribunal Constitucional catalán pero cuyas decisiones no son vinculantes pero que pesarán en el destino del *procés*. En su sustitución como jefe del Gabinete Jurídico de la Generalitat el Govern ha nombrado a Francesc Esteve, hasta ahora secretario general del Departament de Governació, contra el que la Fiscalía ha anunciado una querrela por la compra de urnas para el referéndum.

14 Junio, 2017

Cambios en Gobernación en la recta final del referéndum

DANI CORDERO, **Barcelona**

Apenas cuatro días después de anunciar la fecha del referéndum, cuando se inicia la recta final antes de su convocatoria, el Ejecutivo catalán aprobó ayer una remodelación que afecta a puestos clave del Departamento de Gobernación. Su secretario

general, Francesc Esteve, querrellado por la Fiscalía junto a la consejera Meritxell Borràs por el concurso para adquirir urnas, abandona el cargo y asumirá a partir de ahora la dirección de los servicios jurídicos de la Generalitat. El Consejo de Garantías Estatutarias incorpora a Margarida Gil.

El movimiento de Gil, que deja los servicios jurídicos de la Generalitat para convertirse en miembro del pleno del Consejo de Garantías Estatutarias, es clave para abrir la cascada de nombramientos aprobados ayer por el Ejecutivo de Carles Puigdemont. Esta licenciada en Derecho con una dilatada carrera en la Administración autonómica —además de ser la esposa del consejero de Justicia, Jordi Jané— es el primer fichaje en los últimos años para el pleno del Consejo de Garantías, cuyos problemas de renovación se prolongan desde 2015 por las diferencias partidistas. Pese a su llegada quedan por cubrir tres bajas pendientes de resolver, entre ellas las del presidente, Joan Egea, cuyo cargo expiró en 2015.

Gil, una de las defensoras en el seno del Gobierno de que el Palau de la Música no se personara contra Convergència en el caso *Palau*, como avanzó *El Mundo*, había perdido la confianza de parte del Gobierno. Las consecuencias de su nombramiento trascienden su cargo y son relevantes. Especialmente por quién cubrirá su baja al frente de los servicios jurídicos de la Generalitat, el querrellado Esteve.

La portavoz del Gobierno, Neus Munté, afirmó ayer que el exnúmero dos de Gobernación

Francesc Esteve.

ofrece las máximas garantías para ocupar el puesto, al ensalzar “la pulcritud de su trabajo y su compromiso político”.

El relevante vacío que deja Esteve en una de las áreas críticas para la organización del referéndum, dadas las complicaciones que supondrá activar a los funcionarios municipales que acostumbran a encargarse de las tareas logísticas de los procesos electorales, será ocupado por la gerundense Meritxell Masó, miembro activo del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT), al integrar su comisión de relaciones institucionales. Hasta ahora, Masó ocupaba la secretaría de Administración

y Función Pública, por lo que conoce de primera mano las reivindicaciones de los funcionarios, que piden su blindaje ante la organización de la consulta independentista. En el que hasta ahora era su cargo se quedará Ester Obach, hasta ayer directora general de Modernización e Innovación de la Administración.

Purga por el caso Gordó

El Ejecutivo de Carles Puigdemont también efectuó ayer el nombramiento de la nueva presidenta del Instituto Catalán de las Mujeres, después de que la semana pasada fuera destituida Teresa Pitarch. Su sustituta es Núria Balada, que ocupaba el cargo de directora ejecutiva del ente autonómico.

El cese de Pitarch se produjo después de que esta abandonara el PDeCAT en apoyo al exconsejero Germà Gordó, que, tras ser imputado en el caso 3% que investiga el supuesto cobro de mordidas por parte de la antigua Convergència, abandonó el grupo de Junts pel Sí y la formación, pero ha mantenido el escaño. A raíz de la pugna entre Gordó y la dirección del PDeCAT, la plataforma que arropa al exconsejero, Nova Convergència, sopesó crear una nueva formación política.

ERC fuerza que el Govern aparte a una jurista de Mas

JAVIER OMS BARCELONA

El Govern ha apartado a la jefa de su gabinete jurídico, Margarida Gil, quien desde su puesto evitó en dos ocasiones que el Ejecutivo catalán actuara contra Convergència por el caso *Palau*. El relevo se produce tras las presiones ejercidas en el seno del Govern por los miembros de ERC para apartar a una jurista de la confianza de Artur Mas y cuya permanencia también dividía al PDeCAT.

La decisión de separar a Gil llega un mes después de que el Govern, a través del Consorcio del Palau de la Música y con el aval de la jefa del gabinete jurídico ahora apartada, rechazara por segunda vez acusar a CDC en el caso por el saqueo de la institución cultural. La primera fue en 2011, también por recomendación de Gil, sólo cuatro días después de haber sido escogida para el cargo por Mas.

Margarida Gil, esposa del actual *conseller* de Interior, Jordi Jané, declaró como testigo en el caso *ITV* por haberse reunido en secreto con el juez que instruía el caso. El magistrado fue suspendido durante dos años y ella siguió al frente de los servicios jurídicos del Ejecutivo catalán.

El Govern anunció ayer su relevo como jefa de los juristas y su inclusión en el Consejo de Garantías Estatutarias, una suerte de Tribunal Constitucional catalán. Los dictámenes de este órgano son únicamente orientativos y el Govern no está obligado a cumplir con sus apreciaciones.

PÁSALO

J. FÉLIX
MACHUCA

HOLA, DON PEPITO

Ahí tienen a Guardiola confundiendo al portero con el medio centro

LA mejor forma que tiene un sobresaliente para convertirse en una mediocridad es bajarse de su pedestal para subirse a otro que está por encima de sus posibilidades. Entre don Pep Guardiola futbolista y entrenador y Don Pepito el de la barrretina media ese gran desfiladero por donde se desploman personas y personalidades abrumadoras que la política convierte en muñequitos de guiñol. Sabíamos que Guardiola tenía plenas simpatías por el proceso soberanista catalán. Sabíamos que Guardiola, uno más, fue capaz de anteponer el prestigio y el dinero que le proporcionaba la selección española a sus innegociables ideas secesionistas. Lo que no sabíamos de Guardiola era que en un acto de exaltación de la tierra libre catalana confundiría al portero con el medio centro y al estado autoritario con el constitucional. Va de suyo, como aviso a navegantes, que tanto don Pepe como don Pepito tienen todo el derecho del mundo a defender las ideas en las que creen y pelearlas, democráticamente, para conseguirlas hacer realidad. Eso es un derecho consustancial a la democracia en la que sobrevivimos que nadie, al menos yo, le voy a recortar. Lo que sí estamos convencidos es que don Pepito se resbaló justo en el punto de penalti cuando aseveró que España es un estado autoritario.

España puede ser un estadio falto de visión, sobrado de cleptómanos, cebado de golfos, abarrotado de memos, acosado por rufianes, asustado por demones, intimidado por sus complejos nacionales y a punto de consagrarse como un estado fallido. Pero de autoritario no tiene absolutamente nada. Si España fuera un estado autoritario, don Pepito, usted

llevaba ya tres noches durmiendo en la trena y con tres galuas firmadas por dedos gordos en su cráneo privilegiado. Si España fuera un estado autoritario, don Pepito, usted no hubiera leído el manifiesto que leyó, en tres idiomas, el día de autos, proclamando su inquebrantable adhesión a una Cataluña desconectada de España y con aspiraciones a encajar en Europa... una goleada de rechazos. Si el estado español fuera autoritario, don Pepito, Cataluña no se habría limpiado sus huevos de pascua con las colgaduras de nuestros colores nacionales, expedientadas y sacrificadas en los balcones municipales de aquel territorio tan excepcional que parece que mea purpurina. Si el estado español fuera autoritario, don Pepito, a estas alturas no habría problema con la inmersión lingüística y los comerciantes que así lo quisieran no se verían penados por anunciar sus butifarras y chorizos en español. Si el estado español, don Pepito, fuera autoritario el palacio de la Generalidad sería un cuartel de la policía política y el Parlamento catalán una sala de interrogatorios.

Esto es lo verdaderamente risible del discurso de don Pepito. Y esta es la ejemplaridad que podemos sacar de su consentida utilización como figura mediática. Dejar la pizarra del fútbol por el estrado político conlleva estos riesgos. Riesgos groseros y batacazos ridículos donde se ven las vergüenzas y las carencias. A nadie se le escapa que don Pepito leyó lo que le escribieron. Pero con estas cosas hay que tener más cuidado que con los contratos futbolísticos. Esos que tan divinamente bien leían los asesores de don Pep. Aquí no ha contado con gente tan experta. Parece que ha contado con gente muy experta en manipular, en tergiversar, en olvidar y en correr un estúpido velo sobre patinajes tan artísticos como ese. Como subrayar que el estado español es autoritario. Si será autoritario el estado español que ha tenido que llegar la mierda a Andorra para que le metieran mano al clan Pujol a quien, por cierto, en su épica intervención, don Pepito olvidó nombrar. Como también se olvidó del Palau y de las elegantes formas de los honorables de la política convergente de pedir por obra pública el tres por ciento de comisión. De eso no dijo ni mú. Como tampoco dijo nada de, este sí, don Pepito, un estado tan autoritario como el de Qatar, cuya publicidad luce su antiguo equipo, ese que pasa por ser algo más que un club y algo así como la esencia pura del sentir catalán secesionista... a la hora de evadir impuestos.